

det Sted, og dette er jo opløst at ville blive kostbarere end den Bygning, der er foreslaet andet Steds. Derfor forekommer det mig, at det Motiv, der hentes fra Hensynet til Beføstningen, ikke længere har Gyldighed. At henlægge Rigsdagens Lokaler paa samme Sted, hvor de før vare, altsaa i den sydlige Fløi, vilde jo medføre, at det blev umuligt at benytte Christiansborg Slot som Kongebolig, thi det maa vel kunne betragtes som givet, at det eneste Sted, som egner sig til en daglig Beboelse, til Ophold, til at være i til daglig, er netop den Fløi, som Rigsdagen før har havt; det vil være den eneste Maade, hvorpaa man kunde faae en hyggelig Bolig for Kongefamilien paa Christiansborg Slot. Naar altsaa det, man dog maa betragte som det Væsentlige i dette Spørgsmaal, nemlig at der skaffes en Kongebolig til Stede paa Christiansborg, skal opfyldes, vil det, forekommer det mig, under disse Forhold ikke være muligt at bringe Rigsdagen ind under de samme Mure som før i samme Fløi, og hvis man skal bygge et nyt Lokale for Rigsdagen paa Christiansborg, kan man bygge det ligesaa billigt andet Steds. — Det forekommer mig, at der er kommet endnu et nyt Moment til, nemlig at der i Mellemtiden har funden en stor Indsamling Sted, hvori Folket fra den Høieste til den Laveste har deltaget ved at give sin Skjærv til Udsmykningen af Kongeboligen. Det er — det kunne vi vel sige — givet, at det storartede Udfald, som denne Indsamling har faaet, vilde ikke have været opnaaet, hvis Indsamlingen ikke var foretaget netop til en Kongebolig. Derfor er det vist heller ikke en uvillig Fordring, der kan gøres til Folkets Repræsentanter, at de i denne Sag tage Hensyn til Folkets Ønske, udtalt paa en saadant bestemt Maade, som det er udtalt ved den store Deltagelse i Indsamlingen. Jeg skal altsaa udtale Haab om, at det dog maa blive Resultatet af de Forhandlinger, der finde Sted, at man slaar fast, at der bygges en Kongebolig paa Christiansborg og en særskilt Rigsdagsbygning. Jeg vil nødig gaa nærmere ind paa de Planer, som foreligge fra Friherre Hansen. Det er jo kun gennem det store Arbejde, som han har præsteret her, kun gennem den store Erfaring, han har havt, og som han har nedlagt i disse Planer, at det har kunnet lykkes os i det Hele at kunne nogenlunde faae et Overblik over den hele Sag, og for det Arbejde maa vi ganske vist være ham særdeles taknemmelige. Jeg tillader mig at udtale det Haab, at naar man, som jeg haaber, kommer til at bygge to forskjellige Bygninger, Udførelsen da maa blive gjort til Gjenstand for en

Konkurrence; jeg tillader mig at udtale det Haab, at dette meget store Bygningsarbejde igjen vil kunne blive taget op og behandlet ogsaa af Andre. Det er jo muligt, endog sandsynligt, at en saa fremragende Arkitekt som Friherre Hansen vil komme til at spille en stor Rolle, naar disse Projekter bringes til Udførelse; men den ydre Form, som han i dette Dieblit har givet sine Tanker, tilstaar jeg, — og jeg tror ikke at sige for Meget, naar jeg udtaler, at en stor Mængde baade Kunstnere og Kunstforstandige her i Landet ere enige med mig i den Henseende. — for mig ikke er tiltalende. Naar jeg tænker mig et saadant større sammenhængende Bygningskomplex, som her er Mulighed for at faae, begyndende med et af de største og interessanteste nationale Monumenter, Børsen, derfra gaaende over til et Slot med antikke Former og endende med en Rigsdagsbygning under byzantiniske Former, saa tilstaar jeg, at det hos mig vækker en Følelse af Disharmoni, hvorimod jeg er overbevist om, at man kunde paa det Sted faae et storartet Mindemærke frem om den nationale Kunst, som vi alle kunde være enige om bedre vilde harmonere baade med vort Klima, vor Smag og hele vor historiske Udvikling.

Blom: Lovforslaget har anslaaet Udgiften til Bygningen af et nyt Rigsdagshus til omtrent 2 Millioner Kroner, idet det ganske vist ikke angiver den efter nogen nøjagtig Calcule, men efter et ganske løseligt Overflag, men selv betragtet som et ganske løseligt Overflag, tror jeg, at Beregningen maa anses for meget fejlagtig, fordi der der ved ikke er gaaet ud fra, at man for at komme til at bygge det Rigsdagshus, som Friherre Hansen har foreslaet, vil blive nødsaget til at rive i det Mindste et bethdeligt Stykke ned af det Tøihus, som staar, og efter al Rimelighed til at rive det Hele ned og bygge et nyt Tøihus. Det vil fordre en ikke ganske ringe Udgift, thi det Tøihus, som staar, er 260 Alen høit og 40 Alen bredt, og det Magasin, der ligeledes staar derneved, og som det ogsaa vil være nødvendigt at fjerne, har en Længde af 100 Alen og ligeledes en Bredde af 40 Alen. Det er altsaa meget store Bygninger, og de ere alle fyldte med Statens Gods, saa at der i alt Fald ikke kan tænkes paa at rive dem ned, for man har skaffet andre Huse og flyttet dette Gods, hele Statens Vaabensforraad, derhen. Smidlertid, man kan jo tænke sig, at Staten var saa formuende, at den vilde spendere, lad os sige 4 Millioner paa et Rigsdagshus, saa kommer endda det Spørgsmaal frem, om man vil opnaa nogen egentlig Forstjønneelse af Staden